

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/19/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013200939
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013200939.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: U. Q. M., nar.: XX.XX.XXXX, bytom U. P. XX, XXX XX P., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. decembra 2013 č. k. 7S/156/2013 - 49, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. decembra 2013 č. k. 7S/156/2013 - 49 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 12787-2/2013-BA zo 14.01.2013 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie 1.“ - č. l. 12 súdneho spisu) žalovaná ako prvostupňový orgán v zmysle oprávnenia podľa ustanovenia § 179 ods. 1 písm. a) 6. bod a postupom v zmysle § 210 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku tiež „zák. č. 461/2003 Z. z.“) nepovolila obnovu konania vo veci právoplatného rozhodnutia žalovanej č.: 37482-2/2012-BA z 01.10.2012 (ďalej na účely rozsudku len „právoplatné rozhodnutie 1.“).

Uvedeným právoplatným rozhodnutím 1. (nadobudlo právoplatnosť dňa 10. októbra 2012) žalovaná potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Michalovce č. 700-3610854112-GC04/12 zo 17. júla 2012 vo veci predpisania penále v sume 491,66 € za obdobie január 2009 až december 2009 žalobcovi ako dobrovoľne poistenej fyzickej osobe.

2. Rozhodnutím č. 12788-2/2013-BA zo 14.01.2013 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie 2.“ - č. l. 24 súdneho spisu) žalovaná ako prvostupňový orgán v zmysle oprávnenia podľa

ustanovenia § 179 ods. 1 písm. a) 6. bod a postupom v zmysle § 210 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. tiež nepovolila obnovu konania vo veci právoplatného rozhodnutia žalovanej č.: 37484-2/2012-BA z 01.10.2012 (ďalej na účely rozsudku len „právoplatné rozhodnutie 2.“).

Uvedeným právoplatným rozhodnutím 2. (nadobudlo právoplatnosť dňa 10. októbra 2012) žalovaná potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Michalovce č. 700-3610855612-GC04/12 zo 17. júla 2012 vo veci predpísania penále v sume 2.481,14 € za obdobie júl 2005 až december 2008 žalobcovi ako dobrovoľne poistenej fyzickej osobe.

3. V odôvodnení napadnutých rozhodnutí potvrdila, že v konaní o obnove konania prvostupňový orgán správne rozhodol, že dôvody uvádzané žalobcom v jeho návrhu na obnovu konania nezakladajú dôvod na povolenie obnovy konania.

Žalovaná pri tom vychádzala z toho, že žalobca podal návrh na obnovu konania v obidvoch veciach právoplatne predpísaného penále s argumentáciou, že nárok žalovanej považuje za premlčaný, pričom zo strany žalovanej pred začatím konania nebol vyzvaný k úhrade dlžnej sumy, a preto nemohol ani na výzvu reagovať.

4. Ako novú dôkazovú situáciu uviedol oznámenie Dôchodkovej správcovskej spoločnosti AXA d.s.s., a.s., Bratislava z 10. októbra 2012 (ďalej na účely rozsudku len „nový dôkaz“), v ktorom je uvedené, že žalobcovi ako fyzickej osobe, zaniká účasť na starobnom dôchodkovom sporení odo dňa prvého vzniku tejto účasti a zaniká zmluva o starobnom dôchodkovom sporení (konkrétne od 30. júna 2005).

5. Žalovaná ale v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že žalobca v návrhu na obnovu konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, resp. dôkazy, ktoré by mali podstatný vplyv na právoplatné rozhodnutia 1. a 2. a nemohli sa v zmysle § 221 ods. 1 písm. a) zák. č. 461/2003 Z. z. v nedávkovom konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania.

Tiež námietku žalobcu, ktorá sa týkala právneho posúdenia predpísania penále ako aj jeho premlčania, sa nemôže považovať za nové skutočnosti vzhľadom na to, že uvedené žalobca namietal už v odvolaní voči pôvodnému rozhodnutiu prvostupňového orgánu a tieto námietky už žalovaná v právoplatných rozhodnutiach 1. a 2. vyhodnotila ako nedôvodné.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

6. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal na Krajský súd v Košiciach žalobu zo dňa 24.06.2013.

7. Napadnuté rozhodnutie žalobca vyhodnotil ako nezákonné a arbitrárne. Súčasne konštatoval, že vie koľko má zaplatiť, ale momentálne peniaze nemá. Uviedol, že zrušil svoju účasť v II. pilieri dôchodkového sporenia a je občanom v hmotnej núdzi, pričom žalovaná mu naďalej predpisuje platby a myslí si, že koná veľmi nesprávne, nezákonne a správa sa voči nemu ako úžerník. Tiež poukázal na situáciu, pri ktorej majú žalovanej údajne na ním označených miestach unikať peniaze.

Zároveň uviedol, že doručuje vystúpenie z II. piliera, ktoré bolo doručené Sociálnej poisťovni, pobočke Michalovce dňa 19.10.2012 a vyjadrenie AXA d.s.s., a.s., zo dňa 10.10.2012.

8. V doplnení žaloby zo dňa 19.08.2013 doručenej krajskému súdu dňa 23.08.2013 žalobca uviedol, že je evidovaný Úradom práce v Michalovciach na základe rozhodnutia č. 2009/11504 z 18.05.2009 ako uchádzač o zamestnanie.

B)

9. Krajský súd v Košiciach ako súd prvého stupňa po preskúmaní napadnutých rozhodnutí a oboznámení sa s administratívnym spisom žalovanej dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalobu preto zamietol z nižšie uvedených dôvodov.

10. Pri svojom zamietajúcom rozsudku krajský súd vychádzal z ustanovení § 221 ods. 1 a 2, § 23, § 128 ods. 1 písm. d), odsek 2 písm. d) a odsek 3 písm. d) zák. 461/2003 Z. z.

11. Po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovanej krajský súd zistil, že námietka premlčania, na ktorú žalobca poukazuje, bola žalobcom už vznesená v rámci odvolacieho sociálneho konania, a žalovaná vo svojich právoplatných rozhodnutiach sa s ňou vysporiadala.

Na základe uvedeného krajský súd konštatoval, že uvedenú námietku premlčania nemožno považovať za novú skutočnosť, ktorá má podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohla byť v nedávkovom konaní uplatnená bez zavinenia žalobcu.

12. K novému dôkazu krajský súd uviedol, že účasť na starobnom dôchodkovom sporení a účasť na dobrovoľnom dôchodkovom poistení sú dva nezávislé právne vzťahy. Preto zánik účasti na starobnom dôchodkovom sporení, neznamená automatický zánik účasti na dobrovoľnom dôchodkovom poistení.

Aj napriek tomu, že žalobca zrušil zmluvu o starobnom dôchodkovom sporení späť tak, ako mu to umožňovala právna úprava, nemá táto skutočnosť vplyv na existenciu, resp. zánik dobrovoľného dôchodkového poistenia, keďže existencia dobrovoľného dôchodkového poistenia, nie je podmienkou existencie starobného dôchodkového sporenia.

13. V súvislosti s uvedeným krajský súd zdôraznil, že nakoľko sa žalobca neodhlásil z dobrovoľného dôchodkového poistenia tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 23 zák. č. 461/2003 Z. z., potom samotnú skutočnosť, že žalobcovi zanikla účasť na starobnom dôchodkovom sporení, nie je možno považovať za takú novú skutočnosť, ktorá by zakladala dôvod obnovy konania podľa § 221 1 písm. a) zák. č. 461/2003 Z. z.

14. Na uvedenom základe potom krajský súd dospel k záveru, že nakoľko napadnuté rozhodnutia 1. a 2. sú v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, tak žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

15. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 03.02.2014 (č. l. 60) proti rozsudku krajského súdu žalobca za odvolacie dôvody označil to, že

- bol nedostatočne zistený skutkový stav veci a
- napadnutý rozsudok krajského súdu sa mu javí ako nezrozumiteľný.

16. Ďalej odvolací súd v stručnosti uvádza odvolacie dôvody žalobcu:

- k retroaktívite zákona o dĺžke doby premlčania žalobca poukázal na uznanie (viď rozhodnutie č. Mi-67602/2010 z 01.06.2010) námietky premlčania,
- podľa žalobcu nová právna úprava o dĺžke doby premlčania (§ 126 ods. 3 zákona o zamestnanosti) sa retroaktívne uplatní iba na konkrétnu činnosť žalovanej pri vymáhaní nezaplatených príspevkov voči subjektom, ak nie sú premlčané,
- dobrovoľné starobné poistenie je založené na zmluvnom princípe,
- vznik poistenia žalobcu u žalovanej od 01.07.2005 sa zakladá otvorením živnosti a v medziach zákona.

17. Ako nové skutočnosti žalobca označil to, že zmluvou sa žalovanej nezaviazal k poistnému na invalidné poistenie a do rezervného fondu solidarity. Tieto mali byť zaplatené ako za uchádzača o zamestnanie na úrade práce.

V kópii k odvolaniu priložil oznámenie o ukončení podnikania u ohlasovacej živnosti z 28.02.2006.

B)

18. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 19.02.2014 (č. l. 63) vyplýva, že

- žalobca neuviedol žiadne nové námietky k správnosti napadnutých rozhodnutí, ani právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutých rozhodnutí,
- skutočnosti uvádzané žalobcom v návrhu na obnovu konania neboli takými novými skutočnosťami, ktoré by mohli mať podstatný vplyv na právoplatné rozhodnutia a ani na napadnuté rozhodnutia a nemohli sa v nedávkovom konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania,

- ukončenie zmluvy o starobnom dôchodkovom sporení nemalo žiaden vplyv na zmenu, či zrušenie právoplatných rozhodnutí,
- tvrdenie žalobcu, že sa nikdy neprihlásil na dobrovoľné poistenie, ale len na povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osoby, sa vzhľadom k tomu, že túto námietku uplatňuje až v podanom odvolaní, javí ako účelové a po 2 mesačnej lehote na rozšírenie žalobných dôvodov,
- od 1. júla 2005 sa žalobca prihlásil na dôchodkové poistenie len ako dobrovoľne poistená osoba (v prílohe doložený Registračný list FO - prihláška podaná dňa 29. júna 2005 ako dôkaz žalovanej).

19. Záverom žalovaná požiadala, aby odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

21. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je právna otázka, či dôkazy predložené žalobcom spolu s jeho žiadosťou spĺňajú zákonné podmienky na povolenie obnovy konania.

22. Po preverení okruhu účastníkov a podmienok konania v súvislosti s hore položenou otázkou Najvyšší súd vopred avizuje, že po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. musí konštatovať, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných, resp. doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody), najmä vo vzťahu k hore vymedzenej právnej otázke.

23. Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil, že krajský súd sa v svojom odôvodnení zaoberal vyhodnotením dvoch, podľa tvrdenia žalobcu, nových dôkazov. Právnym základom pre povolenie nedávkového konania vo veci už právoplatne predpísaného penále vo vyššie uvedených sumách (viď body č. 1 a 2) je ustanovenie § 221 zák. č. 461/2003 Z. z., ktoré popri zákonných podmienkach zakotvených v písm. a) až d) stanovuje existenciu všeobecného záujmu na preskúmaní pôvodného

právoplatného rozhodnutia.

Podľa § 172 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. v znení relevantnom pre prejednávanú vec konanie vo veciach podľa odseku 1 je

a) konanie v dávkových veciach sociálneho poistenia (ďalej len "dávkové konanie"),

b) iné konanie (ďalej len "nedávkové konanie").

Podľa § 221 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. v citovanom znení nedávkové konanie pred organizačnou zložkou Sociálnej poisťovne ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak

a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v nedávkovom konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania,

b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušná organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodla inak,

c) nesprávnym postupom organizačnej zložky Sociálnej poisťovne sa účastníkovi nedávkového konania odňala možnosť zúčastniť sa na tomto konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní,

d) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

Podľa § 221 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. v citovanom znení organizačná zložka Sociálnej poisťovne nariadi obnovu nedávkového konania z dôvodov uvedených v odseku 1, ak je na preskúmaní rozhodnutia všeobecný záujem.

24. Predovšetkým Najvyšší súd v súvislosti s vyššie uvedenou námietkou žalobcu týkajúcou sa nezrozumiteľnosti rozsudku krajského súdu (viď bod č. 15) poukazuje na to, že idea právneho štátu zakotvená v článku 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje nielen od orgánov súdnej moci ale aj moci výkonnej, aby ich výklad práva v konkrétnej veci nepochybne smeroval (princíp právnej istoty) k tomu výsledku, ktorý mal, resp. mal mať na mysli zákonodarcu pri jeho tvorbe.

Na základe uvedeného potom pre sudcu spočíva význam interpretácie v tom, že zákonodarcom všeobecne sformulované pravidlo (je nutné mať na mysli najmä jeho dispozíciu) musí transformovať prostredníctvom jazykových prostriedkov na, pre podmienky konkrétneho skutkového stavu, aplikácie schopné pravidlo, a toto porovnáva s reálnou situáciou, dejom, resp. postojom či iným druhom správania jednotlivca v prejednáwanej veci. Následne úradná osoba vykonávajúca výklad svojej úvahy, ktoré ju abstraktne vedeným spôsobom viedli k prijatiu takéhoto výsledku výkladu, musí v zmysle § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), popri prípade osobitných konaní správneho orgánu v zmysle iných ustanovení, resp. v prípade sudcu podľa § 157 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. objasniť, ani že by sa vystavil nebezpečenstvu z nesprávneho právneho výkladu. Takýto prístup k výkladu práva v súdnej praxi je naplnením princípu právnej istoty v spoločnosti a súčasne eliminuje ľudskú omylnosť a ovplyvniteľnosť, ako aj žalobcom spomenutú nezrozumiteľnosť rozsudku.

25. Ústavný súd Slovenskej republiky prostredníctvom nálezu sp. zn. III. ÚS 341/07 uviedol, že pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii.

V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napríklad viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybností, možno uprednostniť výklad „e ratione legis“ pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom.

26. Z priloženého súdneho spisu Najvyšší súd zistil, že žalobca v svojom návrhu z 13.11.2012 požiadavku na obnovu (nedávkového) konania odôvodňoval tým, že

- na úhradu vymáhaného penále nie je zákonný dôvod (nárok žalovanej považuje za premlčaný),
- pred začatím konania nebol vyzvaný na úhradu predpísanej sumy,
- nebolo mu umožnené v pôvodnom nedávkovom konaní, aby presadil, že ním uvádzaný dôkaz žalovaná vyhodnotila, preskúmala a brala do úvahy a
- ako novú dôkaznú situáciu žalobca uviedol oznámenie Dôchodcovskej Správcovskej Spoločnosti AXA, a.s. z 10.10.2012 k zmluve o starobnom dôchodkovom sporení č. 1002464152, v ktorom uvedená správcovska spoločnosť právne uzatvára, že fyzickej osobe zaniká účasť na starobnom dôchodkovom sporení odo dňa prvého vzniku tejto účasti a zaniká zmluva o starobnom dôchodkovom sporení.

27. Na základe týchto skutočností žalovaná, čo aj krajský súd správne potvrdil, dospela k záveru, že žalobca sa domáha povolenia obnovy v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. a) zák. č. 461/2003 Z. z. Z uvedených dôvodov potom žalovaná aj začala vyhodnocovať ním predkladané skutočnosti (premlčanie) a dôkazy (oznámenie Dôchodcovskej Správcovskej Spoločnosti AXA, a.s. z 10.10.2012) vo vzťahu k ich novosti a nemožnosti ich žalovanému predložiť v doterajších nedávkových konaniach, ako aj k podstatnosti vplyvu na predpísanie penále.

28. Predovšetkým plynutie času, ktorého dôsledkom má byť premlčanie nároku žalovanej na zaplatenie penále, je nutné vyhodnotiť ako právne relevantnú skutočnosť, o ktorej mal žalobca vedomosť, a ako takú ju v predchádzajúcom nedávkovom konaní uplatňoval, a preto správne krajský súd uzavrel, že nejde a podľa Najvyššieho súdu ani nemôže z objektívnych dôvodov (notorická vedomosť o a závislosť každého jednotlivca na plynutí času) byť vyhodnotený ako nová skutočnosť, ktorá vyšla najavo a nemohla sa v nedávkovom konaní uplatniť bez zavinenia žalobcu.

29. Krajský súd a žalovaná sa zhodli, že ani žalobcom deklarovaný nový dôkaz vo forme oznámenia Dôchodcovskej Správcovskej Spoločnosti AXA, a.s. z 10.10.2012 nie je možné vyhodnotiť ako nový dôkaz, ktoré mohol mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohol sa v nedávkovom konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania.

V súvislosti s uvedeným krajský súd konštatoval, že

„K tomuto žalobcom uplatnenému dôvodu na obnovu konania súd potrebuje zdôrazniť, že účasť na starobnom dôchodkovom sporení a účasť na dobrovoľnom dôchodkovom poistení sú dva nezávislé právne vzťahy, preto zánik účasti na starobnom dôchodkovom sporení, neznamená automatický zánik účasti na dobrovoľnom dôchodkovom poistení. V tejto súvislosti taktiež je potrebné uviesť, že prihlásiť sa na dobrovoľné dôchodkové poistenie je možné aj bez toho, aby fyzická osoba uzatvorila zmluvu o starobnom dôchodkovom sporení, a teda bola sporiteľom podľa zákona č. 43/2004 Z. z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Aj napriek tomu, že žalobca zrušil zmluvu o starobnom dôchodkovom sporení spätne tak, ako mu to umožnila právna úprava, nemá táto skutočnosť vplyv na existenciu, resp. zánik dobrovoľného dôchodkového poistenia, keďže existencia dobrovoľného dôchodkového poistenia, nie je podmienkou existencie starobného dôchodkového sporenia.

Účasť na starobnom dôchodkovom sporení mala za následok len tú skutočnosť, že Sociálna poisťovňa bola v tom čase povinná príspevky na starobné dôchodkové sporenie, v sadzbe 9 % z vymeriavacieho základu, zaplatené na účet Sociálnej poisťovne, postúpiť na účet príslušnej správcovskej spoločnosti, teda na osobný účet sporiteľa - žalobcu. Zvyšná suma poistného sadzby 9 % bola prerozdeľovaná do jednotlivých fondov Sociálnej poisťovne. Ak by žalobca nebol sporiteľom podľa zákona č. 43/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, bol by povinný platiť poistné sadzby 18 % z vymeriavacieho základu výlučne na účet Sociálnej poisťovne.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalobca sa neodhlásil z dobrovoľného dôchodkového poistenia tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 23 zákona č. 461/2003 Z. z., samotnú skutočnosť, že žalobcovi zanikla účasť na starobnom dôchodkovom sporení, nie je možno považovať za takú novú skutočnosť, ktorá by zakladala dôvod obnovy konania podľa § 221 ods. 1 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z.“

30. V tejto súvislosti Najvyšší súd nezistil, že by rozsudok krajského súdu bol zaťažený nezrozumiteľnosťou, tak ako tvrdí žalobca a žiadne súvislosti s nedostatočne zisteným skutkovým stavom z tohto textu nevyplyvajú.

Preto Najvyšší súd musí konštatovať, že nedošlo k pochybeniu ani zo strany krajského súdu ani žalovanej, keď vo svetle týchto záverov obnovu konania nepovolila.

V.

31. Vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu odvolací súd uvádza, že napadnuté rozhodnutie má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle zák. č. 461/2003 Z. z. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistených v predchádzajúcich konaniach o tom, že žalobca nesplnil zákonné podmienky pre povolenie obnovy nedávkového konania.

Počas konania nebolo účastníkmi naznačené ani odvolací súd nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť.

32. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj s prihliadnutím na stanovisko žalovanej Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

33. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na úplnú náhradu trov tohto konania nevzniklo.

34. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (procesné požiadavky na povolenie obnovy nedávkového konania sú spojené s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).